

És així com el metge d'assegurances es troba enfront de pseudo-malalts i d'ésser que l'afany inconscient d'explotar les Caixes ha portat a quadros psíquics i neurosics que d'altra manera no haurien passat endavant.

Més consideracions sobre el mateix tema queden exposades en el treball del Dr. Specklin, on es citen casos clínics ben demostratius.

Altre capítol del més gran interès és el que tracta de la degradació del treball del metge, el qual més que metge ha d'ésser policia i escrivent dels assegurats que cerquen treure profit d'aquestes, de la deformació de tota patologia per la "neurosi de l'assegurança". Per tant, el treball no té gaire de mèdic i per als veritables malalts, negats en l'allau de pseudo-malalts, i impossible d'ésser atesos per les tares del sistema, el metge no és més que l'encarregat de fer el certificat d'ingrés a un hospital.

El treball del metge d'assegurança és considerat com treball mèdic de classe superior; cal sentir amb quin menyspreu l'assegurat parla del metge de Caixa quan acuden a un metge lliure per ésser examinat. Stappert, que també ha estudiat el tema, diu: "El metge de Caixa és detestat, quan s'oposa al cultiu de malalties per part dels

assegurats, i és menyspreat quan els deixa fer. Rarament hom el considera i l'estima."

L'assegurança ha destruït, doncs, la situació moral d'una professió tan important com la mèdica.

En discutir el guany que pugui treure'n la higiene social de l'assegurança, el balanç en contra és evident, com hom dedueix dels punts breument extractats. Les pèrdues per la nació són considerables: no sols des del punt de vista de les despeses fetes sinó del treball que es perd en el cultiu de malalties i el covament de perturbacions psíquiques. La pèrdua en dinamisme nacional és indiscutible. Per tant, les pèrdues produïdes per les assegurances sobrepassen de molt els seus avantatges."

El Dr. Specklin exposa la manera de corregir els mals de l'assegurança, dient que *la solució racional està en l'estalvi individual obligatori* fonamentant llur punt de vista, per cert ben interessant, amb nombroses dades.

En el vinent número del BUTLLETÍ reproduïrem íntegrament el seu projecte i les raons en què el recolza, com a conclusió de l'estudi minuciós i agut del sistema, ara a la moda, de l'assegurança social obligatòria.

Impressions d'un metge suís a Alemanya

FA poc temps que vaig tenir ocasió de poder observar la manera d'ésser d'alguns metges de les caixes de Montepius mèdics, dels quals un, especialment, em va donar que pensar. El molt intel·ligent i escrupolós col·lega practica en una mitjana ciutat alemanya. Comença els matins amb l'hora de consulta; va, després d'un curt descans, i a la migdiada, a fer visites per la ciutat; retorna a última hora de la tarda i té cura aleshores de la segona hora de consulta, i després d'un igual curt descans i d'haver sopat, s'està treballant amb la seva esposa, que l'ajuda també en les hores de consulta, fins molt avançada la nit, ocupat en fer escrits per a les caixes del Montepiu. Visites privades, com qui diu, no en té.

Per fer les seves visites es serveix del tramvia o va a peu.

Per tot aquest treball ell és "recompensat", si realment es pot utilitzar aquesta paraula per la manera en què són retribuïts els seus serveis, de la faísó següent. Són, per exemple, inclosos 100 membres de la caixa d'assegurances amb 5 quotes cada una d'1 marc, el que representen 500 marcs. Aquest import és repartit entre tots els metges que prenen part en la caixa del Montepiu. El repart és realitzat per una comissió controladora, a la qual se li té que donar cada mes el compte exacte, segons tarifa. Aquesta comissió reparteix els diners existents segons un sistema inassequible a cada un dels metges. Com que